

Svar (17/12 03)**Beskæftigelsesministeren** (Claus Hjort Frederiksen):

I mit svar af 3. december 2003 på spørgsmål S 890, oplyste jeg, at det hverken er lovligt eller acceptabelt, at ledige udsættes for terapi mod deres vilje.

Der er ikke i nogle af de tilfælde, som er baggrunden for det nu stillede spørgsmål, tale om kurser, som er tilrettelagt, som en kombination af jobsøgning og terapeutisk virksomhed. Der har været tale om, at de personer, som konkret har stået over for den ledige, ikke har været tilstrækkeligt opmærksomme på at bevare fokus på det beskæftigelsesmæssigt relevante.

I følge Arbejdsmarkedsstyrelsens oplysninger er de pågældende undervisere ikke længere tilknyttet projekterne.

Det er derfor min opfattelse, det ikke er projekterne, der er noget i vejen med, men »Den menneskelige faktor«. De to sager giver mig derfor ikke grundlag for at indskærpe adskillelsen mellem aktivering og behandling.

Spm. nr. S 1189

Til beskæftigelsesministeren (8/12 03) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren tage initiativ til at sikre arbejdsløse/aktiverede ret til at fortsætte i et aktiverings-/uddannelses-/kursusforløb, hvor de er sikret ansættelse på det ordinære arbejdsmarked inden for rimelig tid?«

Begrundelse

Ifølge Nordjyske Stiftstidende den 7. december 2003 har Skørping Kommune besluttet, at en aktiveret kontanthjælpsmodtager skulle slutte i et aktiveringsforløb, hvor han var lovet ansættelse på ordinære vilkår. I stedet er den pågældende kontanthjælpsmodtager blevet visiteret til en produktionsskole. Dette virker komplet urimeligt, men er muligt for kommunerne med den nuværende lovgivning. Spørgeren mener derfor, at ministeren under disse bestemte forudsætninger bør overveje at give de aktiverede nye rettigheder.

Svar (17/12 03)**Beskæftigelsesministeren** (Claus Hjort Frederiksen):

Det fremgår af artiklen i Nordjyske Stiftstidende, at Skørping Kommune i en konkret sag ikke har ønsket at forlænge en ung kontanthjælpsmodtagers deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik hos en privat arbejdsgiver. Under det forlængede praktikforløb skulle den ledige have deltaget i AMU-kurser med henblik på ordinær ansættelse i virksomheden. I stedet skønnede kommunen, at den ledige skulle deltage i et produktionsskoleforløb.

Jeg har som minister ikke mulighed for at gå ind i konkrete sager om kommunernes afgørelser i sager om tilbud, herunder afgørelser om at en ledig ikke bør fortsætte i et konkret tilbud.

I sager, hvor kommunen og den ledige ikke er enige om, hvilke tilbud der er den hurtigste vej til ordinær beskæftigelse, har den ledige altid mulighed for at få spørgsmålet prøvet i det sociale nævn. Det fremgår ikke af artiklen i Nordjyske Stiftstidende, om pågældende har benyttet sig af denne mulighed.

Generelt kan jeg oplyse, at det følger af reglerne for den aktive beskæftigelsesindsats, at tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud skal gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse.

Efter min opfattelse bør det forhold, at en ledig har fået tilsagn om ordinær beskæftigelse, indgå med betydelig vægt i skønnet om, hvilke konkrete tilbud den ledige skal have i den aktuelle situation. Kommunens endelige afgørelse må i disse situationer dog bero på en afvejning i forhold til andre tiltag, der ligeså vel eller på bedre måde vil kunne bane vejen frem til ordinær beskæftigelse.

Da der således i de konkrete tilfælde er tale om en skønmæssig afvejning af saglige beskæftigelsesmæssige hensyn, mener jeg ikke, at det er hensigtsmæssigt at fastsætte nye regler på området, som foreslået af spørgeren.